

Majewski, Tomasz

Wspomnienia pośmiertne : Ludwik Marcelian Garbowski (1872-1954)

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 46, 206-207

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Dobrzański był członkiem korespondentem /od r. 1948/ i członkiem zwyczajnym /od r. 1951/ Towarzystwa Naukowego Warszawskiego, członkiem korespondentem Polskiej Akademii Umiejętności /od r. 1950/, członkiem Royal Society of Medicine oraz członkiem Towarzystw Otolaryngologicznych - Węgierskiego /honorowym/, Francuskiego /zwyczajnym/ i Bułgarskiego /korespondentem/. Profesor Dobrzański zmarł przedwcześnie 13. II. 1953 w Warszawie.

Andrzej Śródka

LUDWIK MARCELIAN GARBOWSKI /1872-1954/

Ludwik Garbowski urodził się 18. VI. 1872 w Drzewoszkach Małych w dawnym pow. kutnowskim. Po ukończeniu gimnazjum klasycznego w Piotrkowie Trybunalskim studiował chemię na Politechnice w Rydze. Przez kilka lat pracował w rolniczych stacjach doświadczalnych w Chojnowie i Dublinach, po czym odbył studia przyrodnicze na uniwersytetach w Bernie, Bazylei, Marburgu /otrzymał tu w r. 1907 stopień doktora filozofii na podstawie rozprawy z dziedziny bakteriologii/, wreszcie w Monachium, gdzie specjalizował się w zakresie fitopatologii. Po ukończeniu studiów pracował m. in. w Stacji Doświadczalnej dla badania chorób buraka cukrowego w Smile, później kierował Stacją Oceny Nasion w Warszawie i działem

mykologicznym w Pomologicznej Stacji Doświadczalnej w Symfepolu. Habilitował się w roku 1922 w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie z dziedziny fitopatologii. W latach 1921-1951 /z przerwą w czasie okupacji/ był kierownikiem Wydziału Chorób Roślin Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Bydgoszczy, później objął tam stanowisko kierownika Zespołu Fitopatologii Ogólnej Instytutu Ochrony Roślin. Był członkiem zwyczajnym Towarzystwa Naukowego Warszawskiego od 22.XI.1950. Profesor Grabowski zmarł 11.VI.1954 w Bydgoszczy.

Ogromny i różnorodny dorobek naukowy i popularyzatorski Garbowskiego /około 190 pozycji, w tym 90 oryginalnych doniesień naukowych/ dotyczy przede wszystkim chorób roślin. Jego prace nad rakiem ziemniaczanym, rasami rdzy zbożowych i wirusami roślin, które zagrażały wówczas poważnie rozwojowi krajowej produkcji roślinnej, przyczyniły się w dużym stopniu do opracowania skutecznych środków ich zwalczania. Zainicjował on także prowadzoną nowocześnie i na szeroką skalę rejestrację chorób roślin; cenne są wreszcie jego prace z zakresu mykologii, dotyczące systematyki, biologii i występowania mikroskopowych grzybów pasożytniczych. Dzięki działalności Garbowskiego placówka naukowa w Bydgoszczy, którą kierował, była w okresie międzywojennym głównym ośrodkiem badań fitopatologicznych w naszym kraju.

Tomasz Majewski